

Vår dato  
2007-04-16

Vår referanse  
NUT/FCA

Deres dato  
2007-03-15

Deres referanse  
200601319

Vår saksbehandler  
Fca

**Statoil ASA**

Miljøverndepartementet

Postboks 8013 Dep  
0300 Oslo

## Høring om utkast til endringer av lov om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser

### 1 Innledning og anbefalinger

Omfanget av klimautfordringen tilsier at det er nødvendig å etterstrebe en mest mulig kostnadseffektiv klimapolitikk. Handel med utslippkvoter er et slikt virkemiddel. Statoil finner det derfor positivt at Norge nå knytter seg til EUs kvotemarked og vil implementere EUs direktiv for kvotehandel. Vilkårene for deltakelse i kvotehandelssystemet for virksomheter i Norge må da i prinsippet være de samme som i EU-landene. Dette gjelder også vilkårene for tildeling av kvoter og andre forhold som påvirker konkurranseposisjonen for norske virksomheter sammenlignet med bedrifter i EU-landene.

Regjeringens foreslåtte opplegg innebærer imidlertid at staten øker sine inntekter fra kvotesalg, mens deler av norsk industri får en forverret konkurranseposisjon ved at de tildeles betydelig lavere frikvoter enn tilsvarende virksomheter i EU-landene. Dette vil ikke bidra til lavere utslipp, men høyere kostnader. Ved at offshoreindustrien må anskaffe alle sine kvoter på markedet, eller ved bruk av Kyoto-mekanismene, vil Norge få et overskudd på kvoter som sikrer at Norge vil kunne oppfylle sine Kyoto-forpliktelser med god margin. En betydelig overoppfylling av Kyoto-forpliktelsen fører til knappere tildeling av kvoter til konkurranseutsatt industri i Norge og skaper vanskeligere vilkår for industriaktivitet i Norge enn nødvendig. Dessuten undergraver prinsippet om mest mulig likebehandling av alle klimautslipp, noe som er avgjørende for kostnadseffektivitet.

Statoil har deltatt i utarbeidingen av høringsuttalelsen til NHO, Norsk Industri og OLF, og viser til disse, men ønsker her å understreke og utdype enkelte punkter som særlig har betydning for Statoil som selskap. Vi har i høringsuttalelsen gitt følgende anbefalinger:

1. Planlagte utvidelser og ny virksomhet må tas hensyn til ved tildeling av kvoter for å sikre at norske virksomheter ikke svekker sin konkurransevne sammenlignet med tilsvarende virksomhet i EU
2. Gasskraftverk må gis tilsvarende tildeling av kvoter som i land anleggene skal konkurrere med, slik som Danmark, Tyskland og Nederland
3. Alle midler som betales av industrien for utslipp av CO<sub>2</sub> bør bidra direkte til å redusere utslippene av klimagasser ved at avgiften avvikles, og at virksomhetene i stedet betaler et beløp lik differensen mellom antatt kvotepris og dagens nivå for CO<sub>2</sub>-avgiften til et fond for klimateknologi og tiltak
4. Dersom avgiften ønskes opprettholdt bør avgiftpliktige virksomheter få avgiftsfritak ved å slutte seg til avtale mellom næringsorganisasjoner og myndighetene og betale et tilsvarende beløp som ilagt i avgift inn til en finansieringsmekanisme for klimaformål - i tråd med modellen som er vedtatt for NOx
5. CO<sub>2</sub>-avgiften må fastsettes på en måte som ikke fratrukket virksomhetene insentiver for å operere effektivt i kvotemarkedet. Det bør etableres justeringsmuligheter som kan tre i verk dersom prisutviklingen i kvotemarkedet gir et betydelig høyere kostnadsnivå enn forventet.
6. Benchmarking som basis for tildeling av kvoter bør vurderes nærmere, særlig for perioden etter 2012
7. Det bør ikke settes begrensninger på norske virksomheters mulighet til å bruke Kyoto-mekanismene, særlig de virksomhetene som får lav eller ingen tildeling av kvoter

**Selskap**  
Statoil ASA

**Postadresse**  
N-4035 STAVANGER  
Norge

**Besøksadresse**  
Forusbeen 50  
Forus  
4033 Stavanger

**Telefon**  
+47 51 99 00 00

**Internett**  
[www.statoil.com](http://www.statoil.com)

**Foretaksregister**  
NO 923 609 016 MVA

**Telefaks**  
+47 51 99 00 50

8. Norske myndigheter bør snarest engasjere seg i regelverksutviklingen i EU knyttet til akseptering av CO<sub>2</sub>-fangst og lagring som klimatiltak i sammenheng med kvotehandel
9. Et samarbeid mellom industri og myndigheter må settes i gang snarest for å sikre samordning av prinsippene for rapportering av utslipp slik at verifisering av rapportert CO<sub>2</sub>-avgift og utslippsregnskap etter kvotesystemet kan skje etter like regler når EUs regler for måling, rapportering og verifisering skal implementeres

I det følgende redegjøres det nærmere for anbefalingene og andre forhold som bør vies oppmerksomhet i det videre arbeid med utforming av opplegget for kvotehandel.

## 2 Rammene for kvotehandel og tildeling av kvoter

Noen konsekvenser av det foreslåtte opplegget for tildeling av kvoter og kvotehandel vil være:

- De samlede kvoter som blir tildelt deltakerne i kvotesystemet vil gi et overskudd på kvoter på ca. 6 mill tonn i perioden 2008 - 2012 i forhold til Norges forpliktelser i Kyoto-protokollen. Ved en mulig tildeling av kvoter til gasskraftverk kan dette "overskuddet" bli noe mindre.
- Staten baserer seg på å selge/ auksjonere, "overskytende" kvoter opp til et samlet tak som enda ikke er fastsatt. Proveny fra dette salget vil kunne gi betydelig større inntekter enn det tapet som isolert sett vil følge av en reduksjon i CO<sub>2</sub>-avgiften.
- Tildeling av kvoter med utgangspunkt i utslippene i perioden 1998-2001, uten at hensyn tas til etterfølgende kapasitetsøkning, innebærer at utvidelser og ny aktivitet blir urimelig rammet. Dette gjelder i særlig grad norsk gasseksport, som nå er inne i en kraftig opptrapping som følge av inngåtte salgsforpliktelser, og raffineriet på Mongstad som også har hatt en betydelig kapasitetsvekst. Kostnadene gir en urimelig konkurranseulempe sammenlignet med installasjoner som ikke har hatt økning i virksomheten, og sammenlignet med tilsvarende virksomhet i EU, hvor det i stor grad tas hensyn til kapasitetsutvidelser ved tildeling av frikvoter. De utvidelsene som er foretatt siden 2001 og de som nå er vedtatt gjennomført er basert på best tilgjengelig teknologi, og kostnadsøkningene vil ikke bidra til ytterligere utslippsreduksjoner,
- Gjennom det foreslåtte opplegget øker staten sine inntekter, samtidig som Regjeringen ikke har benyttet mulighetene til å kanalisere gjenstående CO<sub>2</sub>-avgift til teknologiutvikling og framtidige utslippsreducerende tiltak, slik som foreslått av OLF med støtte fra NHO og NI.
- Petroleumsbasert industrivirksomhet i Norge får langt dårligere rammevilkår enn tilsvarende virksomheter i andre land i Europa. Raffinerivirksomheten vil få en meget utsatt konkurransesituasjon. For gassmottak og prosessering vil en mulig konsekvens kunne være at økt aktivitet blir lokalisert i UK eller på kontinentet.

## 3 Inkludering av offshoreinstallasjonene i kvotehandel og videreføring av CO<sub>2</sub>-avgiften

### 3.1 Bruk av midler som betales for CO<sub>2</sub>-utslipp

Statoil har vurdert det slik at det ikke kan forventes at offshorrevirksomheten skulle ha lavere utgifter når alle andre sektorer ville få høyere kostnader ved deltakelse i kvotesystemet. Statoil har derfor arbeidet for en ordning som i prinsippet var kostnadsnøytral i forhold til dagens nivå på CO<sub>2</sub>-avgiften, og at differansen mellom avgiftsnivået og en lavere kvotepris ble betalt inn til en finansieringsmekanisme for utvikling og modning av ny klimateknologi. På denne måten ville alle utgifter ved utslipp av klimagasser gå til klimaformål samtidig som de økonomiske insentiver for utslippsreduksjoner i offshorrevirksomheten ble opprettholdt. Dette ligger også til grunn for OLF sitt forslag som har fått tilslutning fra resten av industrien.

Regjeringen har dessverre ikke fulgt opp dette, men vil opprettholde avgiften. Prinsippet for "kostnadsnøytralitet" for utslipp er imidlertid beholdt ved at CO<sub>2</sub>-avgiften settes til et nivå som gir tilnærmet like totalkostnader for utslippene. Dersom regjeringen av prinsipielle grunner ønsker å opprettholde CO<sub>2</sub>-avgiften, vil Statoil foreslå at det etableres en tilsvarende ordning som nylig er gjennomført ved innføring av NOx-avgiften. Det ble her gitt hjemmel for at virksomheter kan slutte seg til en avtale mellom staten og næringsorganisasjonene som skal sikre fastsatte mål for utslippsreduksjoner for NOx. På samme måte bør avgiftspliktige virksomheter kunne gis adgang til å betale til en fondsordning med et definert klimarelatert formål i stedet for å betale CO<sub>2</sub>-avgift. På denne måten ville man sikre at utgifter knyttet til utslipp av CO<sub>2</sub> ble brukt til klimaformål.

### **3.2 Prinsippene for fastsetting av CO<sub>2</sub>-avgiften og prinsippet om tilnærmet kostnadsnøytralitet**

Nivået på CO<sub>2</sub>-avgiften vil måtte fastsettes årlig av Stortinget. Prinsippene for dette må etter vårt syn ta hensyn til følgende:

- Avgiftsnivået må være stabilt for budsjettperioden, og ikke etterjusteres slik at selskapene mister insentiver som effektive operatører i kvotemarkedet.
- Avgiftsnivået må ha et forankringspunkt i en anerkjent prisindeks eller forward pris på en anerkjent børs for kvoter, for eksempel European Climate Exchange som er den børs som har størst likviditet i markedet.
- Dersom kvoteprisen beveger seg utenfor definerte prispånder kan det om nødvendig gjøres justeringer i forbindelse med senere avgiftsrevisjoner.

For øvrig vises til OLFs uttalelse.

## **4 Betingelsene for tildeling av kvoter til raffinerier og gassterminaler**

Ifølge høringsnotatet skal tildeling av kvoter gjøres med utgangspunkt i utslippene i perioden 1998-2001, uten at det tas hensyn til etterfølgende kapasitetsøkning. Det fører til at norske anlegg for mottak og prosessering av gass bare får tildelt en liten andel av sitt kvotebehov, for Kårstø ca. 35 % av forventet utslippsnivå i 2008. I realiteten vil Kårstø-anleggene få økte kostnader på mer enn 100 mill NOK pr. år. Også raffineringsevneheten har hatt betydelige utvidelser de senere år, og for Mongstad vil den foreslåtte kvotetildelingen medføre kostnader på 50-60 mill NOK pr. år. Dette er en dramatisk forskjellsbehandling i forhold til tilsvarende anlegg i EU-landene.

Norske anlegg for gassbehandling er dimensjonert i samsvar med de salgsforpliktelsene for norsk gass som er inngått. På Kårstø er produksjonskapasiteten i 2007 fire ganger høyere enn i 1998. Åsgard-feltet og andre felt knyttet til Åsgard Transport ble satt i drift i år 2000. I 2003 kom Mikkel-feltet i drift og i 2005 Kristin-feltet. Anlegget på Kårstø er svært effektivt og oppnår en energiutnyttelse på ca. 80% av innfyrte gass. Dette er på høyde med de mest effektive energianleggene i verden og kan anses som best tilgjengelig teknologi. Samtlige gassturbiner på Kårstø er koblet til dampkjøler for utnyttelse av eksosgassvarmen. Dampen benyttes i dampturbiner som driver pumper og kompressorer, og i varmevekslere i prosessen. Kårstø's energianlegg kan derfor sammenlignes med et kombinerte kraft- varmeanlegg (CHP). Slike anlegg er favorisert på ulike vis i EU

på grunn av sin effektive energiutnyttelse. Statoil finner det derfor urimelig at Kårstø-anleggets konkurranseposisjon blir svekket som følge av Regjeringens forslag.

Også Mongstad raffineriet har hatt en betydelig produksjonsøkning de senere år som ikke blir reflektert i 1998-2001 snittet. Gjennom ulike investeringer på i området 4-5 milliarder NOK i kapasitetstiltak, produktkvalitets- og energitiltak, er gjennomstrømning utvidet med 30-40% og energieffektiviteten markant forbedret. Det er også besluttet bygging av et stort CHP anlegg (EVM) som i seg selv er et betydelig energitiltak for raffineriet, og som skal legge grunnlag for nye energioptimale prosjekter. Prinsippene for tildeling av frikvoter til CHP-anlegget, vil være en viktig faktor for de totale rammebetingelsene for raffinerier med CHP-anlegg.

Klimakvoteloven som ble iverksatt fra 2005 la til grunn at utvidelser som var iverksatt innen 2008 skulle tas med i vurderingen av tildeling av frikvoter for perioden 2005-2007. At den nye loven ikke tar hensyn til de utslipp fra 2008 som skyldes de samme aktivitetene er overraskende og gir manglende tillit til myndighetenes evne til å skape forutsigbarhet i rammebetingelsene for industrien.

## **5 Tildeling av kvoter til utvidet og ny virksomhet**

I følge høringsnotatet vil ikke ny norsk virksomhet få tildelt frikvoter på samme nivå som tilsvarende virksomheter i EU. Gjennom denne forskjellen i tildeling setter man i realiteten en brems på videreutvikling av deler av industrien i Norge. Særlig vil dette gjelde områder der Norge fortsatt har et potensial for videre industriell vekst, som for eksempel utnyttingen av gassressursene. Når offshorevirksomheten ikke tildeles frikvoter er det etter Statoils mening rikelig rom for å avsette en kvotereserve for ny virksomhet eller kapasitetsutvidelse i Norge uten at det skapes usikkerhet om Norges oppfylging av Kyoto-forpliktelsene, jfr. pkt 2 ovenfor. Det gir ingen gevinst for det globale klimaet om denne typen virksomhet blir lokalisert utenfor Norge.

Det må derfor inkluderes tildelingskriterier for ny virksomhet/ kapasitetsutvidelser etablert mellom 1998 og 2007. I tillegg må rammen til nye miljøvennlige gasskraftverk utvides til å gjelde all ny miljøvennlig industri pluss kapasitetsutvidelser i eksisterende industri. Det må da settes forutsetninger om at anleggene bygges med utgangspunkt i best tilgjengelig teknologi. Vi viser her for øvrig til de kriterier som ble etablert og lagt til grunn for slike tilleggsallokeringer for perioden 2005-2007.

Gasskraftverk i Norge vil måtte betraktes som ny virksomhet. Her har regjeringen åpnet for tildeling av frikvoter. Statoil støtter NHOs uttalelser om at gasskraftverk i Norge må gis samme tildeling av kvoter som tilsvarende anlegg i Danmark, Tyskland og Nederland. Hensyn tatt til transportkostnader og kostnader ved utslipp av karbon, bør kraftproduksjon basert på gass i Norge være konkurransedyktig i en europeisk sammenheng. Det er derfor viktig at dette fortrinnet ikke blir begrenset av særnorske kriterier for tildeling av utslippkvoter.

Høringsnotatet sier at man ved utformingen av opplegget for kvotehandling ønsker å unngå at bedriftene tilpasser sine utslipp til forventningene om tildeling av kvoter i fremtiden, noe som det antas kan føre til at noen bedrifter ikke reduserer sine utslipp siden reduksjoner i utslippene da kan føre til lavere tildeling av kvoter i neste omgang. Dette er en reell problemstilling, men burde kunne løses uten at man undergraver konkurransekraften for norske bedrifter sammenlignet med tilsvarende virksomheter i andre land som deltar i kvotehandlingsregimet.

Statoil mener at en bedre løsning ville være at det tildeles frikvoter for nye anlegg, men at tildelingen skjer gjennom krav til standard for nye anlegg som betingelse for å få kvoter. Dette har i realiteten et sterkt innslag av benchmarking som prinsipp for tildeling. I høringsnotatet er benchmarking som basis for tildeling overhodet ikke berørt, selv om dette er i bruk i flere land og får økende oppslutning i EU.

Det er også rimelig å anta at benchmarking vil kunne bli mer utbredt i EU for perioden etter 2012. Statoil anbefaler at det arbeides mer med benchmarking og andre virkemidler som kan benyttes for å unngå at norske virksomheter etter 2012 får betydelig dårligere vilkår enn tilsvarende virksomheter i EU, samtidig som kvotehandelsens evne til å redusere utslippene på en kostnadseffektiv måte opprettholdes.

## 6 Bruk av Kyoto-mekanismene

Statoil ser positivt på at Regjeringen som et utgangspunkt ikke vil sette begrensninger i bruken av kreditter fra Kyoto mekanismer som Clean Development Mechanism (CMD) og Joint Implementation (JI) for å oppfylle kvoteplikten. Det tas imidlertid et forbehold om at EU kan komme til å insistere på at det innføres slike begrensninger, slik det er gjennomført og håndhevet i forhold til medlemslandenes nasjonale allokeringsplaner. Etter Statoils mening vil et slikt eventuelt krav være uberettiget og samlet sett gi en enda mer urettferdig behandling av aktivitet i Norge. Særlig vil dette gjelde virksomheter som er henvist til å skaffe alle eller betydelig deler av sine kvoter i kvotemarkedet, slik som offshorevirksomheten og gassterminaler.

- Norge kommer inn i EUs kvotemarked med et underskudd som gir en betydelig etterspørselsvirkning i markedet. Det er således ikke samme behov for EU å stramme inn bruken av kreditter for Norge for å sikre etterspørsel etter kvoter som for en del andre land.
- Den høye eksponeringen norske virksomheter vil ha i forhold til kvoteprisen og likviditeten i EUs kvotemarked gjør det nødvendig å ta i bruk de virkemidlene som foreligger for å sikre seg mot høye og/eller volatile kvotepriser.
- Bruken av CDM og JI vil være viktige bidrag for en kostnadseffektiv gjennomføring av utslippsreducerende tiltak og samtidig være verdifulle bidrag både for norske myndigheters og selskapers engasjement i klimapolitikken.

Statoil ser på bruken av Kyoto-mekanismene som mer enn finansielle transaksjoner i et kvotemarked. Dette er viktige redskaper for å koble forretningsengasjement utenfor Norge med overføring av teknologi og kompetanse som kan bidra til en positiv global miljøutvikling, bedre og mer effektiv energibruk og skape kapasitet til og engasjement for å realisere nødvendige klimatiltak verden over. Statoil har etter hvert utviklet solid kompetanse på utvikling av CDM- og JI-prosjekter, og innsikt og erfaring fra operasjoner i kvotemarkedet. Det er viktig at det finnes et likvid marked som er villig til å kjøpe godkjente utslippskreditter fra CDM og JI prosjekter som ikke nødvendigvis nyttes til oppfylling av kvoteplikten. EUs begrensninger for bruken av slike kreditter kan imidlertid skape unødig usikkerhet. Dersom det også settes grenser for bruken av slike kreditter i Norge vil det lett føre til en begrensning i Statoils engasjement på dette området.

## 7 CO<sub>2</sub> lagring og EUs system for kvotehandel

EUs mål om begrensning av den globale temperaturøkningen på 2 grader celsius kan ikke nås uten at det utvikles bedre og mer kostnadseffektiv teknologi for fangst og lagring av CO<sub>2</sub>. Derfor bør EUs system for kvotehandel videreutvikles slik at det anerkjenner CO<sub>2</sub>-fangst og lagring (CCS) som et klimatiltak og at CO<sub>2</sub> som lagres i geologiske formasjoner som er godkjent for CO<sub>2</sub>-lagring, ikke regnes som utslipp.

Tildeling av kvoter for virksomhet som håndterer CO<sub>2</sub> ved bruk av CCS bør skje som for tilsvarende virksomhet som ikke håndterer CO<sub>2</sub> ved bruk av CCS, men at det ikke kreves tilbakelevering av kvoter for CO<sub>2</sub> som lagres. Utslipp som skyldes fangst, kompresjon, transport og injeksjon inn i de geologiske formasjoner vil måtte tas med i utslippsregnskapet for hva som skal innleveres av kvoter etter reglene i EU ETS. Dette vil sidestille CCS med andre utslippsreducerende tiltak i forhold til EU ETS. Etter Statoils mening er det helt avgjørende at konkurrerende virksomheter står overfor en mest mulig lik kostnad ved utslipp av karbon. Dette bør ikke stille seg annerledes der CCS er pålagt av myndighetene (som i Norge).

Statoil antar at CO<sub>2</sub> som genereres sammen med gasstrømmen og injiseres i geologiske formasjoner uten å slippes ut i atmosfæren eller benyttes som brensel ikke vil inngå i EUs utslippregnskap i kvotesystemet. Slik sett vil CO<sub>2</sub> fra Snøhvit og Sleipner som injiseres for lagring ikke være inkludert i kvotesystemet. Installasjoner som bruker energi for å produsere, komprimere og injisere CO<sub>2</sub> vil imidlertid kunne delta i kvotesystemet. Dersom noe av den separerte CO<sub>2</sub> faktisk slippes ut, vil dette inngå i installasjonens utslipp etter reglene for måling og verifisering av utslipp.

EU arbeider også med utvikling av et regelverk som skal gi rammer og harmonisere kriterier for godkjenning av geologiske formasjoner for CO<sub>2</sub>-lagring. Dette vil antakelig måtte ta utgangspunkt i retningslinjene fra 2006 utgitt av FNs klimapanel om nasjonale klimaregnskap, volum 2 kap. 5, som trekker opp prinsippene for å akseptere CCS aktiviteter som klimatiltak etter FN klimakonvensjon og Kyoto-protokollen. EU vil ha et behov for å sikre at CCS aktiviteter som skal godkjennes som klimatiltak etter kvotehandelssystemet møter kravet i disse retningslinjene. Dette vil kunne få betydning også for Sleipner og Snøhvit.

EU gjennomgår nå direktivet for kvotehandel i forbindelse med videreføringen av systemet for perioden etter 2012. Regler for hvordan CCS aktiviteter skal godkjennes vurderes i denne sammenheng. Et forslag skal foreligge før årsskiftet. For perioden 2008-2012 vil CCS-aktiviteter måtte godkjennes i forhold til EUs system for kvotehandel ved at myndighetene i medlemslandene søker om å inkludere slike prosjekter etter direktivets artikkel 24. Statoil forstår at Storbritannia har varslet om at de akter å søke om dette for en planlagt aktivitet med lagring av CO<sub>2</sub> i Miller-feltet på britisk sokkel. Statoil vil foreslå at Norge gjør det samme for et eller flere av de CCS-aktivitetene som er under planlegging og som kan komme i operativ virksomhet innen utløpet av perioden. Statoil vil også foreslå at det snarest etableres et samarbeid mellom industri og myndigheter på norsk og britisk side for å utveksle synspunkter og samordne dialogen med EU-kommisjonen.

Statoil er gjennom EUs ZEP prosess og på annen måte engasjert i utvikling av prinsipper for regler for å håndtere CCS i forhold til kvotehandelssystemet, både for perioden 2008-2012 og perioden etter 2012. Norske myndigheter bør snarest også ta opp dette arbeidet, og delta i et samarbeid om disse spørsmålene.

## **8 Krav til måling og rapportering**

Regjeringen har til hensikt å fremlegge en Odelstingsproposisjon om endringer i klimavoteloven for Stortinget i løpet av våren 2007. Det må foretas endringer i Kvoteforskriften og regelverket for overvåking og kontroll av den kvotepliktiges utslipp basert på implementeringen av revidert kvotedirektiv ("MRG direktivet" basert på gjeldende direktiv 2003/87/EC). Statoil vil påpeke at blant annet de krav om måleusikkerhet og 3.parts verifisering som er utformet i utkastet til nytt kvotedirektiv kan gi store utfordringer for olje- og gassvirksomheten. Kravene er annerledes enn det man har brukt i forbindelse med rapportering av dagens CO<sub>2</sub>-avgift. Det er behov for en samordning av måle- og rapporteringsreglene samt krav til 3.parts verifisering

slik at man unngår ulike regimer og praksis i forhold til CO<sub>2</sub>-avgiften, nylig innført NOx avgift og fremtidig kvotehandel.

Erfaringsmessig er etablering og implementering av felles regler på dette området teknisk og tidsmessig krevende, og er ikke utslippsreducerende i sitt vesen. Statoil vil oppfordre til at fagmyndighetene som SFT og OD, sammen med industrien allerede nå starter en felles gjennomgang med å avklare områder der det er utfordringer og behov for avklaringer når det gjelder en enklest mulig tilpassing til kommende EUs regelverk.

## **9 Videreføring av kvotesystemet etter 2012**

Statoil er i prinsippet for at systemet for kvotehandel utvides til andre klimagasser og sektorer. Imidlertid bør Norge i utgangspunktet fastsette deltakelse i kvotehandelssystemet i samsvar med reglene i EU til enhver tid.

Statoil mener at det på sikt bør tilstrebes å etablere et globalt regime eller koblinger mellom flere regimer for kvotehandel som gir en pris for klimagassutslipp som er tilnærmet lik over hele verden. Dette vil, sammen med forpliktende målsettinger for framtidige utslipp av klimagasser, gi nødvendig forutsigbarhet for å prioritere virksomhet og energibruk som faktisk resulterer i lavere utslipp.

Selv om mye tyder på at EU ønsker å redusere nivået på tildeling av gratiskvoter for videreføring av kvotehandelen etter 2012, ser det ikke ut som om Kommisjonen tar sikte på å gå over til full auksjon av kvotene. Selv om vi ser det som prinsipielt ønskelig at man beveger seg mot en global pris på utslipp av klimagasser, kan Norge ikke anvende et slikt prinsipp alene uten hensyn til virkningen for norske virksomheters konkurranseevne. Det er vanskelig å se noen miljømessige gevinster av å etablere strammere vilkår for norske konkurranseutsatte bedrifter enn for tilsvarende virksomheter i andre land. Statoil mener derfor at Norge bør følge praksisen i EU mest mulig i dette spørsmålet, slik at vi får tilnærmet like vilkår for norske bedrifter og bedrifter i EU. Dette er ikke minst viktig i lys av Norges viktige rolle som leverandør av energi til Europa.

## **10 Kommentarer til lovteksten**

Så vidt Statoil kan se er endringene som forslås i kvoteloven i hovedsak en tilpassing til den utvidelsen av deltakelsen i kvotehandelen som det legges opp til. Når det gjelder utvidelse til andre gasser enn CO<sub>2</sub> vises det til pkt 9 ovenfor. De synspunktene som vi har redegjort for over vil også ha implikasjoner for noen paragrafer i lovteksten uten at vi har funnet grunn til å utforme forslag til konkret lovtekst under de enkelte punktene.

En rekke viktige rammebetingelser for deltakelse i kvotehandel vil fastsettes i forskriftene til kvoteloven. Det forutsettes at høringsfristen for utkast tilforskrifter blir tilstrekkelig til en forsvarlig behandling i selskapene.

Med vennlig hilsen  
for Statoil ASA

Nina Udnes Tronstad  
Konserndirektør HMS